

İLİM KONUSUNDA 40 HADİS

1-Ebû Hureyre (r)'den:

“İki özellik vardır ki; bunlar münafıkta bir araya gelmez:

- Ahlak güzelliği,
- Dini anlama kabiliyeti.

Tirmizî, İlim, 19 (2684).

2-Enes bin Malik (r)'ten:

“İlmi talep etmek, her müslümana farzdır.”

İbn Mâce, Mukaddime, 17 (224).

3-Sahbere (r)'den:

“Her kim ilim tahsil ederse, geçmişteki günahlarına keffâret olur.”

Tirmizî, _lim, 2 (2786).

4-Ebû Hureyre (r)'den:

“Hayırlı bir şeyi öğrenmek veya öğretmekten başka hiçbir maksadı olmayarak benim mescidime gelen kimse, Allah yolunda savaşan mücahid gibidir. Bundan başka bir niyetle gelen kimse de başkasına ait eşyaya bakarak gönül eglendiren kimse gibidir.” İbn Mâce, Mukaddime, 17 (227).

5-Ebû Ümâme (r)'den:

Rasûlullâh (s)'a biri âbid/ilimsiz ibadet eden diğeri âlim iki kisiden bahsedildi ve bunun üzerine Rasûlullâh (s):

“Âlimin abide üstünlüğü, benim, sizden (ilim ve ibadet yönüyle) en basitinize olan üstünlüğüm gibidir” buyurdu. Sonra Rasûlullâh (s) söyle buyurdular: “Allah, melekleri, göklerin ve yerin halkı, hatta yuvalarındaki karıncalar ve hatta balıklar, insanlara hayır (faydalı şey) öğreten kişiye dua ederler.”

Tirmizî, İlim, 19 (2825).

6-İbni Abbas (r)'tan:

“Seytanın bir fakihi / dinde derin anlayış sahibini aldatması, bin abidi aldatmasından daha zordur.”

İbn Mâce, Mukaddime, 17(222).

7-Kays bin Kesir (r)'den:

Ben Dimisk (Sam)'ın camiinde Ebû'd-Derda (r)'nın yanında oturuyordum. Bu esnada bir adam onun yanına gelerek:

“Ey Ebu'd-Derda! Peygamber (s)'den rivayet ettiğini haber aldığım bir

hadisi senden dinlemek için ben Rasûlullâh (s)'in sehri olan Medine'den sana geldim”dedi. Ebû'd-Derda (r)

ona: “Senin Sam'a gelisin ticaret için değil mi?” diye sordu. Adam:

“Hayır!” diye cevap verdi.

Ebû'd-Derda ona: “Senin gelisin bu hadisten başka hiçbir iş için de

değil mi?” diye sordu. Adam: “Hayır! (Hadisi dinlemekten başka bir iş için

değil)” dedi. Ebû'd-Derdâ (r): Ben Rasûlullah (s)'in söyle dedigini isittim:

“Kim ilim elde etmek için bir yola girerse Allah onun için cennete giden yolu kolaylaştırır ve süphesiz melekler ilim öğrencisinden hosnut oldukları için kanatlarını indirirler. Süphesiz göktekiler ve yerdekiler, hatta sudaki balıklar bile ilim talibi için istigfar ederler. Gerçekte âlimin âbidden üstünlüğü ayın diğer yıldızlardan üstünlüğü gibidir. Muhakkak âlimler peygamberlerin mirasçılarıdır. Süphesiz peygamberler ne altın ne de gümüsü miras bırakırlar. Peygamberler miras olarak ancak ilim bırakırlar. Bundan dolayı kim, peygamberlerin mirası olan ilmi elde ederse tam bir hisse almış olur.”

Ebû Dâvûd, İlm, 1 (3641); Ibn Mâce, Mukaddime, 17 (223).

8-Enes bin Malik (r)'ten:

“Her kim ilim tahsili için yola çıkarsa, o, dönünceye kadar Allah yolundadır.”

Tirmizî, İlim, 2 (2785); Ibn Mâce, Mukaddime, 17 (227).

9-Ebû Hureyre (r)'den:

“Hikmetli söz mü'minin kaybettigi malıdır. Onu neredebulursa, onu hemen almaya (herkesten) daha layıktır.”

Tirmizî, İlim, 19 (2827).

10-Abdullah bin Mesud (r)'dan:

“Ancak iki konuda imrenme vardır: Allah'ın kendisine mal verip de bu malı hak yolda harcattığı kimse ile Allah'ın kendisine ilim (hikmet) verip de bu ilimle (hikmetle) hüküm veren ve bu ilmi (hikmeti) öğreten kimseye.”

Buhârî, İlim, 15.

II-Ebû Vakıd el-Leysi (r)'den:

Rasûlullâh (s) etrafındaki insanlarla birlikte mescitte otururken üç kişi çıkageldi. İkisi, Rasûlullâh (s)'a yöneldi, diğer birisi de başka yere gitti. Bu ikisi Rasûlullâh (s)'in karsısına durdular, bu sırada birisi mescitteki halkada bir boşluk bulup aralarına oturdu diğeri de arkalarına oturdu. Bu gelen üç kisten üçüncüsü çekip gitti. Rasûlullâh (s) konuşmasını bitirdiğinde:

“Bu üç kişinin durumunu size bildireyim mi? Birincisi Allah’a sığındı, Allah da onu barındırdı. İkincisi (cemaate sıkıntı vermekten) çekindi. Allah da (onu bos çevirmekten) çekindi. Üçüncüsü ise bırakıp gitti Allah da onu bıraktı.”buyurdu. Buhârî, İlim, 8.

12-Muaviye bin Ebi Süfyan (r)'dan:

“Allah kime iyilik dilerse onu dinde derin anlayıslı (fakih) kılar.”

Buhârî, Farzu'l-Humus, 7, İlim 13; Müslim, İmaret, 98.

13-Ebû Musa (r)'den:

“Allah'ın beni Peygamberi olarak gönderdiği ilim ve hidayet yolu,topraga inen bol yağmur gibidir. İndiği topragin bir kısmı suyu emerek bol bol ot ve çayır bitiren verimli bir topraktır. Bir kısmı da suyu içerisine çekmeyip dışarıda tutar. Allah bu sudan insanları faydalandırır. İnsanlar suyu içerler, hayvanlarını sularlar, ekin ekerler. Diğer bir kısmı da ne suyu tutar, ne de ot bitirir. İşte Allah'ın dinini iyi öğrenen (fikheden), Allah'ın beni peygamber olarak gönderdiği şeyleri öğrenip öğreterek faydalı olan kimseyle, gönderildigim Allah'ın yolunu kabul etmeyip basını bile kaldırmayan kimsenin durumu da buna benzer.” Buhârî, İlim, 21.

14-Abdullah b. Abdurrahman (r)'dan:

“Sadece dünya(lık şeyler) isteyerek bu ilmin pesine düşen (öğrenen) kimselere kıyamet gününde Allah cennet kokusunu yasaklar”

Dârimî, İlim, 27 (263).

15-Huzeyfe (r)'den :

“Alimlere karşı böbürlenerek öğrenmek, cahillerle tartışmak veya halkın ilgisini kendinize çevirmek için, ilim öğrenmeyiniz. Kim böyle yaparsa o kimse atestedir.”

Ibn Mâce, Mukaddime,23 (259).

16-Obnu Amr Obni'l-As (r) anlatıyor:

Ben Rasûlullah (s)'dan isittigim her şeyi yazıyordum. Kureys bu isten beni men etti. Dediler ki: "Sen her (isittigin) şeyi yazıyorsun, halbuki Rasûlullah (s) bir insandır, memnun ve öfkeli halde de konuşur." Bunun üzerine yazmaktan vazgeçtim. Sonra durumu Rasûlullah (s)'a anlattım. Parmagı ile agzına isaret ederek: "Yaz! Nefsimi elinde tutana yemin olsun, oradan haktan / doğrudan başka bir şey çıkmaz!" buyurdu.

Ebû Dâvûd, İlim, 3 (3646).

17-Ebû Saïd el-Hudrî (r)'den:

“Mü'min cennete girinceye kadar duyduğu hiçbir hayra doymaz/duyarsız kalmaz.”

Tirmizî, İlim, 19 (2686).

18-Yezid bin Seleme el-Cûfi (r)'den:

Rasûlullâh (s)'a, “Ey Allah'ın Rasûlü! Ben senden pek çok hadis isittim.

Ancak bunlardan, sonradan isittiklerimin, önceden isittiklerimi

unutturacağından korkuyorum. Bana (hepsinin yerini tutacak) kapsayıcı bir kelime söyle!” dedim. Rasûlullâh (s):

“Bildigin hususlarda Allah'ın emirlerine muhalefet etmekten sakın (muttâkî ol)!” buyurdular. Tirmizî, İlim, 19 (2823).

19-Ebû Hureyre (r)'den:

Ensardan bir adam Rasûlullâh (s)'in meclisinde oturur, Peygamber (s)'den hadis dinler, hosuna gider, fakat ezberleyemezdi. Rasûlullâh (s)'a bu durumdan yakındı ve dedi ki: “Ey Allah'ın Rasûlü! Ben senden hadis isitiyorum, çok hosuma gidiyor, ancak hafızamda tutamıyorum.” Bunun üzerine Rasûlullâh (s): “Sag elinden yardım iste!” dedi ve eliyle yazma isareti yaptı. **Tirmizî, Ğim, 12 (2803).**

20-Sehl bin Sa'd (r)'dan:

Rasûlullâh (s), Ali (r)'ye söyle dedi: “Allah'a yemin ederim ki Allah'ın senin aracılığınla bir tek kisiyi hidayete eristirmesi, senin en kıymetli dünya malı olan kırmızı develere sahip olmandan daha hayırlıdır.” **Buhârî, Fezailu'l-Ashab, 9; Müslim, Fezailu's-Sahabe, 34.**

21-Muaz b. Enes (r)'ten:

“Kim birine bir ilim öğretirse, onunla amel edenin ecrini/sevabını,yapanın ecrinden hiçbir sey eksiltilmeksizin alır.”

Ibn Mâce, Mukaddime, 20 (240).

22-Enes (r)'ten:

“Yeryüzündeki âlim(ler) gökteki yıldızlara benzer. Kara ve denizin karanlıklarında o yıldızların ışıığında yürünür. Yıldızların ışıgı gittiginde yoldakiler sasırıp kalırlar.”

Müsned, III, 157.

23-Ebû Hureyre (r)'den:

“İnsanoglu öldüğü zaman bütün amellerinin sevabı sona erer. Yalnız şu üç şey bunun dışındadır: Sadakayı cariyeye (faydası devam eden sadaka), kendisinden faydalanan ilim, kendisine dua eden hayırlı bir evlat.”

Müslim, Kitabu'l-Vasiyyet, 14; Müsned, II, 372.

24-Ebu Hureyre(r)'den:

Allah'ı anmak, Allah'ın begendigi amel, âlim ve ilim öğrenen dışında,dünya ve içindekiler, Allah katında değersizdir.”

Tirmizî, Zühd, 14 (2322).

25-Osman (r)'dan:

“Kıyamet gününde üç sınıf insan sefaat eder:

—Peygamberler,

—Âlimler,

—Şehidler.”

ibn Mâce, Zühhd, 37.

26-Ebû Hureyre (r)'den:

“Sadakanın en faziletlisi, Müslüman kisinin bir ilmi öğrenmesi, sonra da o ilmi, Müslüman kardesine öğretmesidir.

ibn Mâce, Mukaddime, 21 (243).

27-Enes (r)'den:

“Kolaylaştırınız, zorlastırmayınız, müjdeleyiniz, nefret ettirmeyiniz.”

Buhârî, ilim, II.

28-İbn-i Mesud (r)'dan:

“Hz.Peygamber (s) sıkılıp usanmamızı istemediğinden, vaaz ve öğüt verirken, bize uygun olan zamanı kollardı.”

Buhârî, İlim, II.

29-Enes (r)'ten:

Hz. Peygamber (s) bir şey söylediğinde anlasılana kadar üç defa tekrar ederdi. Bir topluluğa gelip selam verdiğinde de (duyulana kadar) üç defa selam verirdi.

Buhârî, İlim, 36.

30-Ebû Hureyre (r)'den:

“Kendisinden faydalanılmayan ilim, kendisinden Allah yolunda harcama yapılmayan hazineye benzer.”

Dârimî, Mukaddime, 46 (562); Müsned, II, 499.

31-Abdullah bin Mes'ud (r)'dan:

“Allah bizden herhangi bir şeyi isiten ve isittiği gibi de teblig eden adam(ın yüzünü) aydınlatsın! Çünkü teblig edilen kişi, (benden) isite(rek teblig ede)nden daha kavrayışlı olabilir.”

Tirmizî, İlim, 7 (2657).

32-Ebû Hureyre (r)'den:

“İlim öğrenip, öğretene ve Kur'ân okuyan kimse, kıyamet gününde getirilir. Allah, dünyada vermiş olduğu nimetleri o kişiye hatırlatarak ona:

‘Bu nimetlerim karşılığında ne ameller yaptın?’ diye sorar.

O’da:

–İlim öğrendim, baskalarına da öğrettim, rızân için de Kur'ân okudum, der. Allah:

-Yalan söyledin. Sen, âlim denilmesi için ilim tahsil ettin. Bu adam (güzel) Kur'ân okuyor denilmesi için Kur'ân okudun. Nitekim öyle de söylendi. Böylece karsılığını almış oldun.' buyurur.

Daha sonra emredilir; yüzükoyun sürüklenerek cehennem atesine atılır.

Müslim, İmâret, 152.

33-Ali (r)'den:

"Benim adıma yalan söylemeyin. Kim benim adıma yalan söylerse atese girer." Buhârî, İlim, 38.

34-Ebû Hureyre (r)'den:

"Her kime öğrendiği bir ilim sorulur da o ilmi saklarsa (kıyamet günü) ona atesten bir gem vurulacaktır."

Ebû Dâvûd, _lim 9 (3658).

35-Abdullah bin Amr bin el-As (r)'tan:

“Allah ilmi kullarından bir anda çekip çıkarmakla almaz, âlimleri almak suretiyle alır sonunda geriye bir tane bile alim bırakmaz, halk da birtakım cahilleri baskan edinir. Bunlara sorular sorulur onlar da bilgisizce fetva verip hem kendileri saparlar hem de baskalarını saptırırlar.”

Buhârî, İlim, 34, İtisam 7; Müslim, İlim 13.

36-Ebû'd-Derda (r)'dan:

Rasûlullah (s) ile beraberdik. Yüzünü göge çevirdi. Sonra: “Su anlar,ilmin insanlardan alıp götürüldüğü anlardır. Öyle ki, bu hususta insanların elinden hiçbir sey gelmez.”buyurdular. Ziyad İbnu Lebid el-Ensârî araya girip:

“Bizler Kur’ân’ı okuyup dururken ilim bizlerden nasıl kapıp kaçırılır?

Vallahi biz onu hem okuyacağız, hem de çocuklarımıza, kadınlarımıza

okutacağız!”dedi. Rasûlullah (s) da:

“Anasız kalasın, ey Ziyad, ben seni

Medine’nin en anlayışlı insanlarından

sayıyordum. (Bak) iste Tevrat ve

İncil, yahudi ve hristiyanların elinde,

onların ne isine yarıyor (sanki onunla

amel mi ediyorlar)?”buyurdu.

Tirmizî, İlm 5, (2653).

37-Enes (r)’ten:

“İlmin kaldırılması, cehaletin köklesmesi,

zinanın çoğalması kıyametin

alametlerindendir.”

Buhârî, İlim, 22.

38-Enes (s)'ten:

Allah Rasûlü (s)'nün zamanında iki kardes vardı. Biri sanatla ugrasıyordu. Digeri ise Allah Rasûlü'nün yanından hiç ayrılmayıp ondan ilim öğreniyordu. Sanatla ugrasan kisi, kardesini Allah Rasûlüne sikayetetti. Allah Rasûlü (s)'nün cevabı söyle oldu:

“Belki de, sen onun sayesinde rızıklandırılıyorsun.”

Tirmizî, Zühd, 33 (2345).

39-Abdullah b. Mes'ud (r)'dan:

“İsrâilogulları günahlara daldıkları vakit âlimleri onları vazgeçirmeye çalıştılar. Ama onlar vazgeçmediler. Âlimleri de, onlarla birlikte oturup içtiler, eğlendiler. Allah, onların kalbini birbirine benzetti ve onları Hz. Dâvûd'un, Hz. Süleyman'ın ve Meryem oğlu İsa'nın diliyle lânetledi.”

Tirmizî, Tefsir, 5; Müsned, I, 391.

40-İbn Abbas (r)'tan:

“Ümmetimden bazı insanlar gelecekte din âlimi olacaklar, Kur’ân okuyacaklar ve diyecekler ki:

‘Biz idarecilere gider, onlardan, makam ve mevki koparıyoruz. Dindarlığımız sebebiyle onların yanında serefli kisiler oluruz. Halbuki, durum, onların dediği gibi olmaz. Geven bitkisinden dikenden başka bir şey elde edilmediği gibi, (bu maksatla) idarecilere yaklasmaktan da g nahtan başka bir şey elde edilmez.”

İbn Mâce, Mukaddime, 23(255).